

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: I. F., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2022, č. j. OAM-643/ZA-ZA11-K12-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2022, č. j. OAM-643/ZA-ZA11-K12-2022, kterým žalovaný rozhodl o zastavení podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), z důvodu nepřipustnosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí není náležitě odůvodněno, což odporuje § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v čemž spatřuje žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, a stejně tak výroková část napadeného rozhodnutí nedostála požadavkům na přesnost a určitost, přičemž i tato vada je způsobilá přivodit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalobce vypověděl, jaké mu v zemi původu hrozí nebezpečí, kdy je zcela zřejmé, že v případě návratu do domovského státu mu hrozí nebezpečí ve smyslu čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání.
4. Žalovaný jednotlivá tvrzení posuzoval izolovaně, řádnému posouzení tvrzených důvodů se vyhnul, neboť v rozporu se spisovým materiálem a na základě nezjištěného skutečného stavu věci naprosto pominul žalobcem tvrzené důvody žádosti a tuto posoudil jako nepřipustnou a řízení zastavil. Tento postup je nezákonný, neboť žádost sice byla druhá v pořadí, nikoliv však nepřipustná ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobce uvedl nové skutečnosti, a to válečný konflikt na Ukrajině s přesahem do Moldavska. S ohledem na to, že předchozí žádost podával dne 25. 2. 2022, tyto skutečnosti tehdy neuváděl, neboť neexistovaly, navíc válečný konflikt má silně dynamickou podobu a stále se zhoršuje. To, že v předchozím řízení vyjevil preventivně svou obavu z nasazení ve válce, mohlo být teoreticky vnímáno jako předčasně tvrzený důvod, nyní se zjevně změnilы rozhodné skutečnosti, válka eskaluje, jeho obavy mají reálný podklad a měly být řádně posouzeny. Zda uváděné důvody jsou dostatečně silným azylovým důvodem, bylo na meritorním posouzení. Žádost žalobce nebyla v žádném případě nepřipustná. Žalobce jasně uvedl okolnosti, na základě kterých se obává návratu do vlasti, a správní orgán měl tyto prošetřit. To však správní orgán neučinil a žádost zamítl jako nepřipustnou. Tím správní orgán jednoznačně zkrátil žalobce na právech, a zapříčinil tak nezákonnost napadeného rozhodnutí.
5. Správní orgán prakticky vůbec nezohledňuje shromážděné podklady a tyto neváže k aktuální situaci žalobce. Žalobce podrobně uvedl důvody, pro které se obává návratu (válka na Ukrajině a jeho nasazení tam), kdy má navíc velké dluhy. Žalobce pak nemá žádnou ochranu ze strany státních orgánů domovského státu, na základě čehož žalobci v případě návratu hrozí zásadní nebezpečí.
6. Závěry a názory správního orgánu při posouzení nepřipustnosti žádosti jsou zcela protichůdné a svědčí o nezájmu správního orgánu posoudit náležitě důvodnost žádosti. Žalovaný zcela pomíjí skutečnost konfliktu na Ukrajině ve vztahu k žalobci, zcela pomíjí doutnající konflikt v Podněstří a dokonce i to, že Rusové zcela nepokrytě útočí i na

jihozápad Ukrajiny, kdy je naivní předpokládat, že by malé Moldavsko bylo z aktuální války vynecháno, či Ruskem ponecháno jako svobodná a bezpečná země. Právě tyto a mnohé další skutečnosti nahrávají vzniku chaosu a rozhodně nelze tvrdit bez jakéhokoliv dalšího zamýšlení se, že na Ukrajině či v Moldavsku nic z toho, co uváděl žalobce, nemůže hrozit.

7. Správní orgán tedy při posuzování žádosti nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, nehodnotil shromážděné důkazy ve svém souhrnu, když dokonce ty podstatné zcela ignoruje nebo dokonce uvádí zavádějící informace o jakési účelovosti, a zejména nesprávně aplikoval ustanovení podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, aniž by své rozhodnutí v tomto smyslu dostatečně odůvodnil. Žalobce tak má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Žalobce svou opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil totožně, jako žádost první. Žalobce se i nadále obává uvěznění kvůli dluhům a povolání do armády kvůli situaci na Ukrajině. Žalovaný odkazuje plně na napadené rozhodnutí, které netrpí v žalobě namítanými vadami.
9. Právní zástupce žalobce se omezuje na vágní a obecné námitky, které opomíná adekvátně podložit. Tvrzení, že napadené rozhodnutí je nezákonné a vychází z nespolehlivě zjištěného skutkového stavu je bez dalšího pouze ničím nepodložený názor, který je navíc po seznámení se s napadeným rozhodnutím nepravdivý. Stejně tak názor uvedený v žalobě, že žalobce uvedl nové skutečnosti podle zákona o azylu, není pravdivý. Tento názor totiž vychází z neznalosti azylové historie žalobce. Ten již v rámci pohovoru při první žádosti uvedl, že se bojí nasazení do armády a případně do bojů na Ukrajině (pohovor byl konán dne 3. 3. 2022).
10. V žalobě jsou rovněž uvedeny subjektivní názory a pocity autora, aniž by byly jakýmkoli způsobem podloženy. Podle autora žaloby je naivní předpokládat, že by Moldavsko bylo z aktuální války na Ukrajině vynecháno. Žaloba však není místem, kde by právní zástupci měli formulovat svoje subjektivní domněnky a hypotézy.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
12. Dne 29. 6. 2022 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 4. 7. 2022 poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K důvodům své žádosti o mezinárodní ochranu vypověděl, že je ve vlasti zadlužen, měl kvůli tomu mnoho problémů, věřitelé mu vyhrožují a chtějí své půjčené peníze nazpět. Na Ukrajině také probíhá válka a jmenovaný se obává, aby se to nedotklo nějak i Moldavska. Základní vojenskou službu absolvoval, takže kdyby vypukla válka, byl by povolán do moldavské armády. Na dotaz správního orgánu potvrdil, že uvedené skutečnosti uváděl v rámci předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany.

13. Správní orgán v napadeném rozhodnutí při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z výpovědi žalobce, ze spisového materiálu k předchozí žádosti o mezinárodní ochranu (pod č. j. OAM-180/ZA-ZA11-2022) a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavské republice (Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, Stav: červenec 2022 července 2022, Informace OAMP, Moldavsko, 31. března 2022, Dopad ruské agrese vůči Ukrajině na Moldavsko, 31. března 2022 a Informace OAMP Moldavsko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Stav: červenec 2022, 12. července 2022).
14. Dne 27. 7. 2022 bylo správnímu orgánu doručeno písemné vyjádření k podkladům rozhodnutí, kde bylo uvedeno, že v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, množí se zde případy vražd a pro civilní obyvatelstvo není v zemi bezpečno. Žadatel poukázal na situaci v Podněstří, kde je situace podobná jako na Ukrajině, když se dá očekávat zhoršení bezpečnostní situace. V pruském Podněstří došlo v nedávných dnech na střelbu z granátometů, když série explozí otřásla ministerstvem státní bezpečnosti v hlavním městě moldavského separatistického regionu Podněstří. V tomto podání žadatel zdůraznil, že špatná situace v Moldavské republice, která byla důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu, je v současné době i nadále překážkou, která mu v návratu do vlasti brání. S ohledem na uvedené skutečnosti je žadatel přesvědčen, že splňuje všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Návratem do domovské vlasti by žadatel byl ohrožen na svém životě. Žadatel se domnívá, že v současné době vycestování do jeho země původu není bezpečné a v případě návratu do vlasti má oprávněný strach o svůj život a zdraví. Dále se žadatel domnívá, že by mu v případě návratu do Moldavské republiky hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu vystavení civilního obyvatelstva perzekucím a násilnostem, včetně řady úmrtí.
15. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že součástí zaslaného vyjádření zástupce žadatele nebylo žádné vyjádření se ke konkrétním podkladům pro vydání rozhodnutí, ani jakékoliv návrhy na doplnění těchto podkladů. Právní zástupce se především se shromážděnými podklady ani neseznámil, neboť se k předmětnému správnímu úkonu nedostavil.
16. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost o udělení mezinárodní ochrany je již druhou v pořadí.
17. Dne 25. 2. 2022 podal dotyčný první žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž bylo rozhodnuto dne 15. 3. 2022 rozhodnutím č. j. OAM-180/ZA-ZA11-K01-2022, žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2022.
18. Správní orgán posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními, která žalobce učinil v rámci předchozího správního řízení.
19. Žadatel v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 25. 2. 2022 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že se ve vlasti z důvodu dluhů obává uvěznění a kvůli válce na Ukrajině rovněž i povolání do armády. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci tohoto správního řízení o první žádosti konstatoval, že ji považuje za čistě účelovou, podanou z důvodu prosté legalizace dalšího pobytu

v ČR, neboť žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až po více než dvouletém pobytu v ČR poté, co byl z důvodu svého nelegálního pobytu správně vyhoštěn, a reálně tak hrozilo jeho vycestování do vlasti. K tvrzení, že se v případě návratu do vlasti se obává uvěznění kvůli vysokým dluhům, správní orgán konstatoval, že dle tvrzení jmenovaného proti němu nebylo v této souvislosti doposud trestní stíhání zahájeno, a je tedy pouze na něm, jakým způsobem svoji situaci vyřeší. Správní orgán při svém rozhodování zohlednil především to, že žadatel ve vlasti žádné jiné problémy neměl, a to ani s policií, nebyl trestně stíhán a problémy neměl ani v rámci vycestování ze země. Správní orgán ve svém rozhodnutí o první žádosti konstatoval, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který ČR považuje za bezpečnou zemi původu, a zároveň neprokázal, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze, a má tedy v případě jakýchkoliv problémů v zemi svého původu možnost využít ochrany kompetentních orgánů své vlasti. Správní orgán svou argumentaci v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany zároveň náležitě podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu. Následně správní orgán rozhodl o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 2 zákona o azylu.

20. Po posouzení důvodů pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 29. 6. 2022, správní orgán konstatoval, že jmenovaný uvádí naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o první žádosti, tedy že je ve vlasti zadlužen, věřitelé mu vyhrožují a chtějí své peníze nazpět. Na Ukrajině probíhá válka a jmenovaný se obává, aby se to nedotklo nějak i Moldavska. Uvedené důvody jsou obsahově zcela totožné s důvody tvrzenými již v předchozím řízení, což ostatně jmenovaný v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu i výslovně potvrdil.
21. Ke sdělení uvedeným právním zástupcem, tedy že v Moldavsku panuje katastrofální ekonomická situace, a to s odkazem na situaci žadatele, který nesplácel svůj dluh, správní orgán v napadeném rozhodnutí konstatoval, že tato informace není nikterak nová, je obecně známou skutečností, že Moldavsko je nejchudším státem Evropy, nicméně postavením žadatele v souvislosti s jeho dluhem se správní orgán vypořádal v rámci předešlého správního řízení. Dále právní zástupce upozornil na ohrožení v důsledku přímé vojenské invaze Ruské federace na Ukrajinu. Správní orgán konstatoval, že od doby předešlého správního řízení nedošlo v Moldavsku, v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině, k žádné zásadní změně situace. V době vydání tohoto rozhodnutí neexistovaly žádné zprávy o tom, že by se tento konflikt rozšířil mimo území Ukrajiny, ani o tom, že by v této souvislosti bylo nutné nějak revidovat obsah výše uvedených informací o Moldavsku. Dle přiložené informace OAMP, Hodnocení Moldavska jako bezpečné země původu, červenec 2022, situace v zemi zůstává stabilní a v zemi neprobíhal žádný vnitřní ani vnější konflikt. V zemi navíc i přes nutnost vypořádat se s množstvím uprchlíků, kteří do země z Ukrajiny přicházejí, přitom dochází k nezanedbatelným pozitivním změnám majícím bezpochyby dopad na životy všech moldavských občanů. Z výše citovaných informací OAMP je zřejmé, že s přípravou na podání žádosti země o vstup do Evropské unie Moldavsko posílilo právní stát, včetně reformy policie a kroků směřujících k reformě soudnictví, v dubnu 2022 Moldavsko požádalo formálně o vstup do Evropské unie a status kandidátské země byl Moldavsku udělen na summitu členských států EU 23. 7. 2022. Správní orgán tak tvrzení právního zástupce vnímá pouze jako subjektivní vyjádření obav a do jisté míry i jako

účelová sdělení, uváděná s jediným cílem, tedy snahou legalizovat si v ČR svůj další pobyt.

22. Žadatel tak opakovanou žádost podal nikoliv z toho důvodu, že u něho nastaly jakékoliv nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, nýbrž proto, že nebyl přiznán odkladný účinek jeho žalobě proti předešlému rozhodnutí správního orgánu ve věci, o který příslušný soud žádal, a jmenovaný tak byl postaven do situace, kdy by musel území ČR bezodkladně opustit, což evidentně vyřešil právě podáním opakované žádosti o mezinárodní ochranu, která je tak dle názoru správního orgánu vedena toliko snahou o legalizaci dalšího pobytu v ČR. Jmenovaný neuvedl žádné nové skutečnosti, které by se týkaly změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
23. Správní orgán uzavřel, že v Moldavsku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost, tedy od března 2022, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. ČR dle vyhlášky Ministerstva vnitra č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje v současné době Moldavsko, s výjimkou Podněstří, za bezpečnou zemi původu. Správní orgán tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele z vlasti a obav z návratu do vlasti, taková skutečnost nebo zjištění se ani neobjevily. Správní orgán po výše popsaném posouzení přípustnosti opakované žádosti ve smyslu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu ji posoudil jako nepřípustnou.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

24. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
25. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.*
26. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které: a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

27. Dle § 25 písm. e) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neodstranil ve lhůtě stanovené ministerstvem vadu podání a v řízení nelze z tohoto důvodu pokračovat.
28. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je hlavním účelem opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany postihnout ty případy, ve kterých se objeví závažné okolnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, ve kterém je také uvedeno: „Ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu je tedy jakousi transpoziční syntézou problematiky podání opakovaných žádostí o udělení mezinárodní ochrany tak, jak je upravena v procedurální směrnici. Z díkce citovaného ustanovení zákona o azylu lze přitom dovodit nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat: 1. je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění; 2. musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Ad 1. Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoli smyslu, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady.“
29. Podstatné pro rozhodovanou věc také je, že rozhodnutí žalovaného musí obsahovat „úvahu o tom, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013, č. j. 3 Azs 21/2013-118).
30. Neshledá-li správní orgán okolnosti uvedené žadatelem za dostatečné a rozhodne o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti, stanovil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2012-96, konkrétní podmínky, která musí odůvodnění správního rozhodnutí obsahovat: „Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“
31. Soud shledal, že žalovaný výše uvedené podmínky v napadeném rozhodnutí naplnil. Žalobce uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Moldavska opětovně vrátit, jako uváděl v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany (ve vlasti je zadlužen, věřitelé mu vyhrožují a chtějí své peníze nazpět, na Ukrajině probíhá válka a obává, aby se to nedotklo nějak i Moldavska, bojí se

odvedení do armády). Uvedené důvody, jsou obsahově zcela totožné s důvody tvrzenými již v předchozím řízení, což žalobce při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu též výslovně potvrdil.

32. Žalobce v žalobě namítal, že novou skutečností je válka na Ukrajině, ale první žádost byla podána již po začátku války, a to dne 25. 2. 2022, zároveň pohovor byl proveden až počátkem března, obavy z války na Ukrajině žalobce při pohovoru rozvedl, obával se zejména odvedení do armády. V žalobě pak není tvrzeno, že by v souvislosti s válkou na Ukrajině měl mít žalobce obavy jiného charakteru, než které popsal v řízení o první žádosti. Válečný konflikt na Ukrajině a jeho důsledky pro občany Moldavska žalovaný posuzoval již v řízení o první žádosti.
33. Pokud jde o obavy z konfliktu v Podněstří a obavy z celkové situace v Moldavsku, tyto obavy uvedl až zástupce žalobce ve vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, žalobce mezi důvody pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany tyto skutečnosti neuváděl. Soud pro úplnost dodává, že Moldavsko je stále na seznamu bezpečných zemí původu, judikatura správních soudů obecně z této skutečnosti i v současné době vychází (srovnej aktuální rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2023, č. j. 4 A 2/2022-26, ze dne 11. 1. 2023, č. j. 16 Az 13/2022-20, Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2023, č. j. 32 Az 47/2021-27, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2023, č. j. 3 Azs 59/2022-29, či ze dne 30. 11. 2022, č. j. 6 Azs 250/2022-24). Ojedinelé incidenty, ke kterým došlo v Podněstří, zprávy shromážděné žalovaným již zohledňují (viz Moldavsko, Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 12. 6. 2022, čl. 7 Podněstří), je zřejmé, že obavy vyjádřené v této zprávě, že by v budoucnu Podněstří mohlo být vztaženo do války Ruské federace s Ukrajinou, se dosud nenaplnily. Dále nelze přehlédnout, že žalobce z Podněstří nepochází, žalobce bydlel v oblasti N., která se nachází poblíž hranic s Rumunskem.
34. Žalobce v první i v druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany udával obavy z věřitelů kvůli dluhům, ani v jedné žádosti nenamítal, že by státní orgány Moldavska nebyly schopny či ochotny mu v tomto směru poskytnout pomoc, zcela obecně je toto tvrzeno až v žalobě. Samotnými obavami žalobce z dluhů se také zabýval žalovaný v prvním rozhodnutí, žalovaný shledal i dostupnost vnitrostátní ochrany.
35. Důvody, pro které žalobce žádal o mezinárodní ochranu, soud shledává totožnými jako v případě jeho první žádosti, o které bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2022, žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, která je zdejší soudem projednávána pod sp. zn. 13 Az 14/2022, kde budou důvody žalobce pro podání žádosti o mezinárodní ochranu posouzeny a zhodnoceny. V tomto řízení soud posuzuje toliko, zda byly naplněny podmínky pro aplikaci § 11a odst. 1 zákona o azylu.
36. K námitkám, že napadené rozhodnutí není náležitě odůvodněno, že výroková část nedostala požadavků na přesnost a určitost, že nebyl zjištěn skutečný stav věci, že správní orgán prakticky vůbec nezohledňuje shromážděné podklady a tyto neváže k aktuální situaci žalobce, že důkazy podstatné pro posouzení žádosti žalovaný zcela ignoroval, soud konstatuje, že jsou zcela obecného charakteru, proto je nelze vypořádat (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, či ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Soud se proto těmito námitkami samostatně nezabýval.

37. Soud ze všech shora uvedených důvodů žalobu neshledal důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 4. května 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně